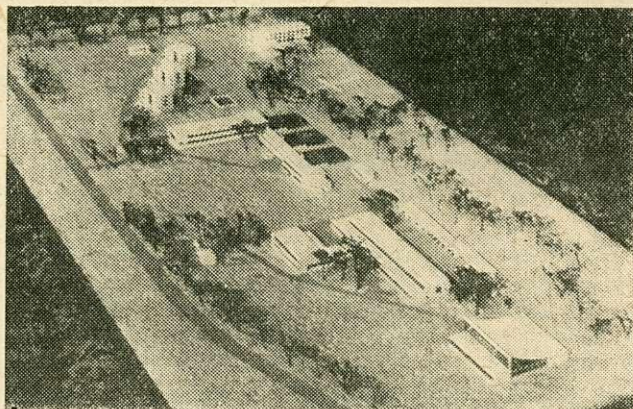

35 éves a varsói erdészeti kutató intézet

1930. július 10-én alapították Varsóban az állami erdők kutató intézetét. Működési területe akkor 3 339 000 ha-ra terjedt. Az intézet tevékenysége megfelelt a gyakorlat követelményeinek és minden irányban igen gyorsan fejlődött. A háború és a megszállás idején a működése megszűnt. Csaknem minden negyedik munkatársa, köztük *Jan Hausbrandt*, az intézet igazgatója is, életét vesztette. Az életben maradt személyzet szétszóródott az egész országban, sőt a határokon túl is. Az intézet vagyontát vagy elhurcolták, vagy elpusztították. De már 1944 november havában, amikor Lengyelországnak még csak egy keskeny csíkja szabadult fel, az intézetet újra életre hívták s néhány hónappal később új nevet is kapott: erdészeti kutató intézet lett.

Az intézet új kísérleti állomása Varsó mellett

Az intézet történetében azóta különböző szakaszokat különböztethetünk meg: vagy fejlődési szakaszokat, vagy forradalmi átalakulásokat, attól függően, hogy mit kívánt a gyakorlat, az adott helyzet és talán a vezetés vérmérséklete. 1948 és 1951 között még faanyag és faipari kutatással is foglalkozott. Később öt osztály kivált az anyaintézetből és ezekből alakult az új faipari kutató intézet Poznanban, amely rövid idő alatt jelentős intézménnyé fejlődött. Eredményekben különösen gazdag volt az intézet életében a *Maximilian Kreuzinger* igazgatása alatt eltelt 13 év.

1965. április 15-e óta *Boleslaw Saczuk* az igazgató, *Zygmund Obminski* az első helyettes és a második igazgatóhelyettes *Wlodzimierz Felenczak*. Az intézet most 33 önálló kutatót foglalkoztat, ezek közül 13 egyetemi tanár és 8 docens. Rajtuk kívül 82 adjunktus és tanársegéd, 150-nél több mérnök, technikus és adminisztratív munkaerő dolgozik még az intézetben. A teljes létszám 270 fő.

A varsói központban 18 osztály működik: az erdészeti gazdaságtani, erdőrendezési, faterméstani, erdészeti ökológiai, talajtani, fásítási, erdőművelési, nemesítési, nyár- és egyéb telepítési, erdővédelmi, növénykórtani, tűzvédelmi, vadászati, fahasználati, szállítási, gyantatermelési, erdei mellékhaszonvételi, vízgazdálkodási, erdészeti gépesítési osztály és egy önálló laboratórium a kilúgozott anyagok értékesítésének vizsgálatára, ezenfelül dokumentációs és műszaki tudományos tájékoztató részleg, központi szabványosító bázis, dokumentációs fotólaboratórium és igazgatási részleg.

Két tudományos osztály van Varsótól távol: Krakkóban a hegyvidéki és Kattovitzban az iparvidéki erdőgazdálkodás kutatására. Egyes varsói osztályok-

nak is vannak vidéki kirendeltségeik, mint például az őserdők kutatására Bialoviezában, erdészeti mikrobiológiai állomás Jezioryban (Poznan mellett), erdőtipológiai állomás Gdanskban, gépesítési állomás Suchában, és realizáló állomás Ostroznicában, tűzvédelmi állomás Krzystkowiecban Zielona Góra vidékén, két gyantászási kutató állomás és egyéb kisebb állandó és ideiglenes kutatóhelyek az ország különböző tájain.

A már régóta működő szenkocini, Varsó melletti középerdei állomást gyors ütemben fejlesztik és korszerűsítik, hogy rövid időn belül teljesen és korszerűen felszerelt kutató, oktató és tanácskozó helyé alakuljon. Az intézet kutató tevékenysége jelenleg kiterjed az állami és nem állami erdők egész 7 684 000 ha területére.

Az intézet tudományos munkaköre igen terjedelmes és tulajdonképpen az erdészeti kutatás egész területét magában foglalja, tekintettel annak három fő szempontjára: a természettudományos, műszaki és gazdaságossági vonatkozásokra, amelyek közül talán mégis a természettudományon van a legnagyobb hangsúly.

A tudományos kutatás a fő, de nem egyetlen tevékenysége az intézetnek, mert ezenfelül vannak állandó vagy idejnyjellegű egyéb munkák, magterméscbeclések, talajanalízisek, különféle szaktanácsadás, kárbecslés, szakvéleményadás, tanácskozásokon való részvétel stb., az erdei munkások oktatásában és kiképzésében való közreműködés, hazai és külföldi kutató munkákban való együttműködés, különféle tanácskozások, előadások szervezése stb.

Az intézet tevékenysége és eredményei részben saját közleményeiben jelennek meg, és pedig: a „Prace Instituto Badawczego Lesnictwa”-ban (az erdészeti kutató intézet munkáiban), amelynek melléklete a „Biuletyn Instituto Badawczego Lesnictwa” (az erdészeti kutató intézet jelentése); a Sylwan-ban közölt „Przeгляд Dokumentacyjn Lesnictwa”-ban (erdészeti dokumentációs szemlében) és egy egész sor népszerű közleményben. Fő kiadójuk e műveknek a mezőgazdasági és erdészeti állami könyvkiadó vállalat. A tájékoztató közleményeket azonban az intézet saját hatáskörében is sokszorosíttatja. Az intézet munkatársai ugyancsak szerzői, vagy társszerzői számtalan tankönyvnek, műszaki tudományos és népszerűsítő könyvnek, cikkeknek, és egyéb munkának, amelyek a saját közleményeken kívül kerülnek kinyomtatásra.

Dr. Wieslaw Grochowski

Beszámoló a Sébor-emlékülésről

Az Erdészeti és Faipari Egyetem és a MTESZ Geodéziai és Kartográfiai Egyesületének soproni csoportja 1965. december 13—14-én ünnepélyes emlékülést rendezett *Dr. h. c. Dr. Sébor János* születésének 75. évfordulóján.

Az emlékülés tanítványai munkájának bemutatásán keresztül kívánt neki emléket állítani, ezzel is demonstrálva azt, hogy közismerten kiváló oktatása és nevelése milyen eredményes volt, életműve tanítványai munkájában megsokszorozódva fejlődik tovább, és emlékét példaképként őrzik tanítványai.

A résztvevők nagyobbik része sajnos nem az erdészeti munkahelyekről jött, pedig Sébor János elsősorban erdész volt és hogy milyen közmegebecsülésnek és közszeretetnek örvendett, azt legjobban az a páratlan ünneplés bizonyítja, amelyben tanítványai utolsó dékánágáról való lelépésekor és az OEE nagykanizsai vándorgyűlésen a Bedő-díj átnyújtásakor részesítették.

Az Egyetem Bors László KISZ Művelődési Házában rendezett emlékülést *Lóránt Ödön*, a GKE soproni csoportjának elnöke nyitotta meg. Kiemelte, hogy Sébor János egyénisége nemcsak tanítványaira hatott, hanem az egész magyar geodéziai szaktár-